

Hvor Vinden før anrettede sine Ødelæggelser, er dette nu forhindret ved en Masse levende Hegn, der værner Markerne.

Dette store Plantningsarbejde, der har haft saa overordentlig Betydning for vort Land ogsaa med Hensyn til at forandre de klimatiske Forhold, trues imidlertid med Standsning, fordi Skatteforholdene har udviklet sig saaledes, at Skatterne i mange Tilfælde bliver større end den Indtægt, Plantagerne giver. Da Hartkornet i sin Tid var Skattegrundlaget, var der ikke synderlig Skat paa disse nøgne og bare Arealer; heller ikke de første Aar, efter at man var gaaet over til Ejendoms-skylden, tyngede Skatterne nævneværdigt, men efterhaanden som man mere og mere forlod Hartkornsskatten og gik over til Ejendomsskylden, blev Skatterne følelige, og dette Forhold har efterhaanden udviklet sig og har navnlig været meget mærkbart efter den sidste Ejendoms-skyldsvurdering, ved hvilken Skatterne blev sat uforholdsmæssig højt op.

Forholdet er det, at man maa regne med, at Granen skal være 70—80 Aar gammel, inden den giver Gavntømmer, og der maa derfor i en meget lang Aarrække regnes med smaa Indtægter af Plantagerne, saa at disses Ejere i flere Tilfælde kommer til at betale hele deres Indtægt i Skat, ja, endogsaa kan komme til at skatte af en Udgift. Enhver vil forstaa, at hvis dette Forhold skal vedvare, vil sikkert adskillige af de Mænd, som har ofret betydelige Pengebeløb til Hedeplantning, ikke alene undlade at anlægge nye Plan-tager, men i mange Tilfælde gaa fra de allerede bestaaende, fordi de ikke kan bære de store Skattebyrder, der efterhaanden er blevet dem paalagt. Det vil efter min Mening være meget uretfærdigt overfor de Mænd, som af patriotiske Grunde har brugt deres Kapital til at beplante Heden og derved gavnet deres Land; men det vil ogsaa paa anden Maade være uheldigt, om dette Arbejde skal standses, da man regner med, at der endnu er ca. 60 Kvadratmil ukultiveret Areal i Jylland, af hvilket største Delen er Hede. Lovfor-slaget vil efter vor Mening raade Bod paa disse uheldige Forhold, saa at det store og betydningsfulde Plantningsarbejde kan blive fortsat. Jeg vil i denne Forbindelse gerne bringe Hedeselskabets Bestyrelse min bedste Tak, fordi den har taget Initiativet til, at Lovforslaget er blevet fremsat i det andet høje Ting.

Lovforslaget gaar i Korthed ud paa, at Plantager, der er anlagt paa Jord til

en Gennemsnitstakst af 3 eller derunder og en Grundværdi, der ikke overstiger 200 Kr. pr. ha, skal i et Tidsrum af 60 Aar være fritaget for Ejendomsskyld til Staten, skal altsaa kun svare af Grundværdien. En lignende Fritagelse gælder for Plantagerne i Sønderjylland, hvor man har en noget anden Klassificering med Hensyn til Grundtaksten end her oppe. Ligeledes foreslaas det, at der i et Tidsrum af 60 Aar ikke skal svares Ejendoms-skyld til Amts-, Sogne- og Købstadkommu-ner, men at der kun skal svares af Grundværdien. Man vil altsaa forstaa, at det er en Lettelse, der her gives Hedeplanta-gernes Ejere, og — det maa jeg have Lov til at sige — en Lettelse, som er paa-trængende nødvendig, hvis det store og for vort Land saa betydningsfulde Arbejde, som er udrettet paa de jydskke Hedeegne, ikke skal standse. Jeg kan ikke tro, at der er noget Medlem her i Salen, som ønsker, at det skal ske, og jeg haaber derfor, at Lovforslaget maa faa en let Gang gennem Folketinget, samt at der ikke vil blive krævet Udvalgsnedsættelse. Jeg skal hermed paa det varmeste anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i dette høje Ting.

Wilmann: Det er sikkert rigtigt, at de Penge, som er anbragt i Opdyrkingen af Heder og Anlæg af Hedeplantager, i højere Grad er kommet Samfundet til gode end de enkelte, som har stukket Penge deri, hvad enten det nu har været det offentlige eller private Mænd. Naar Skat-ten efterhaanden er blevet trykkende, er blevet følt til Dels som en Uretfærdighed, ligger det i, at inden 1903, da vi fik de nye Skattelove, var der kun en Hartkorns-skat paa disse Arealer, og det drejede sig om et meget lille Beløb. Man gik derefter over til Ejendomsskyld til Stat, Amts- og Sognekommune; Beløbet til Sta-ten var ikke stort, og det samme gjaldt til at begynde med Beløbet til Amts- og Sognekommune, og Aarsagen hertil var, at da man afløste de gamle Skatter, gik man successivt over til den nye Beskatnings-maade, idet man paalignede en Femtedel hvert femte Aar. Den Periode, i hvilken Overgangen har fundet Sted, er imidlertid tilendebragt til næste Aar, og der maa altsaa betales fuld Ejendomsskat af disse Plantagers Vurderingssum.

Det er ganske naturligt, at Forholdet, efterhaanden som man er gaaet mere og mere over til en Værdibeskatning, har maattet føles trykkende af dem, der er in-